

Refik Engin (Tekirdağ Kılavuzlu Köyü)

Bedreddiniliğe günümüze kadar sahip çıkan Amuca kabilesi Tarih kayıtlarında kabilenin adı AMMİLER, EMMİLER, AMUGA, AMUCA olarak yer almaktadır.

Şeyh Bedreddinin asılması ile beraber ardından ona inananlar çeşitli şekillerde cezalandırıldılar. Sürgün edildiler. Adlarına ölüm fermanları çıkarıldı. Zaman geldi devlet tarafından bizzat bu fermanlar uygulandı.

Şeyh Bedreddinin ardından bıraktığı tarikatını ardından MÜMİN BABA toplayıp yeni bir düzen verdi. Mümin Baba üç tuğlu bir paşa iken zamanın padişahına , tüm rütbeleri bırakarak Şeyh Bedreddin'in yolunu devam ettirmek istediğini söylüyor. Bu MÜMİN BABA Bulgaristan'ın Tekke köyünde yatmaktadır. Hala bu köyde yaşı 60 ın üzerinde olanlarda bu yola girmiş kişilerin olduğunu 1989 yılında gelen muhacirler söylüyorlardı.

Bu gün Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde sadece Şeyh Bedreddinin yoluna devam edenler Trakya da kalmıştır. Anadolu da Bedreddiniliğe devam edenler çeşitli baskılar yüzünden tarikat değiştirmişlerdir. Amuca Kabilesinin bir kısmı 1868 yılında Bektaşiliğe geçmiştir. 1877 yılında çizilen Bulgaristan Türk sınırı aynı zamanda Amuca Kabilesinide ikiye ayırmıştır. Sınırın hemen ötesinde köyleri kalmıştır. Günümüz Türkiyesin de Şeyh Bedreddini sadık kalan ve onun erkanını hala sürdüren AMUCA KABİLESİ'dir. Halk arasında 93 harbi diye bilinen Osmanlı-Rus savaşına kadar Amucalar haricinde Şeyh Bedreddiniliğe devam edenlerin olduğu sanılmaktadır. Yine de bir kısmı 1877 yılında Bulgaristan da kalan Amuca kabilesi mensuplarının yakın zamana kadar Şeyh Bedreddiniliği devam ettirdikleri söylenmektedir. 1998 yılı içinde orada kalanlar ile irtibatımız olmadı. Osmanlı kayıtlarına bir göz attığımızda Şeyh Bedreddini inancına sahip çıkanlara ait pek çok kısıtlayıcı ve sindirici şekilde fermanlar vardır. Amuca kabilesinin Şeyh Bedreddin isyanında Balkanlarda olmayıp o zaman Kayserinin Erkilet İlçesine Bağlı EMMİLER KÖYÜ ile yine Niğde nin Emmiler köyünde olduğu sanılmaktadır. Amucaların Bedreddine Anadolu yu gezdiği yıllarda tabii oldukları sanılmaktadır.

Çünkü Amucalar 1420 li yıllarda hayli kalabalıktır. Öyle ki devlet bu inanca sahip olanları daha evvelde pek çok tarikat Tükmen ine yaptığı gibi bölüp birbirlerinden uzak yerlere yerleştirmiştir. Yılı kesin olmamakla beraber Amuca Kabilesi isyan sonrası devlet tarafından iki kısma ayrılarak bir kısmını Trakyada bu günkü Kofcağız (Eski adı ile Keşirlik) ilçesine bağlı yöreye

Yaşayan Bedreddinlik

Refik Engin tarafından yazıldı.

yerleştirerek 10 adet yeni köy kurdu muştur. Bu köylerden Bulgaristanda kalanlar, BOKLUCA ,(radoynov) DİKENCE veya TİKENCE, (Graniçar) GABILAR ,Veya GAİBLER (Kaybilere-Strance) GÜNDÜZLER (Cerna-Voda) dir. Türkiye sınırları içine kalan ilk 6 köyümüzde şunlardır.

Ahmetler, Karaabalar veya diğer adı ile Karaballar, Malkoçlar, Kocatarla, Ahlatlı, ve Topçular köyleridir. Kabilenin halen günümüzde kesinlik kazanmış 29 köyü bulunmaktadır. Bunların 26 tanesi Trakya da 3 adeti de Anadolu dadır. Bulgaristan da kalan köy sayısı 93 harbi öncesi 27 adet olması gerekiyormuş. Bazı köylerin birleştirerek bir araya toplandığından elimizde adı bulunan haritalarda olmayan köylerimizin nasıl bir araya getirildiği bilinmemektedir.

Günümüzde en kalabalık oldukları yerlerden biri İstanbul Taşlı Tarla, Beykoz, Kara göz sırtlarında , Beşyüz evler civarlarıdır. Ayrıca Kırklar eli Merkez i ve Merkez e bağlı Deve çatağı köyü ve Kırklareli'nin Kofcağız ilçesine bağlı Ahmetler,, Aşağı ve Yukarı Kanara köyleri, Kara abalar, Devletli ağaç, Tatlıpınar, Topçular, Kocatarla, Dereköy ilçesine bağlı Kuru köy ve Kapaklı , Lüleburgaz ilçesine bağlı Turgut bey ve Yeni Bedir köylerinde Şeyh Bedreddiniliğe devam edenler vardır . Bu köylerimiz haricinde de bazı köylerimizde hala çok azda olsa bu yola girmiş ama son yıllarda sayıları göçler nedeni ile azalanlar bu köylere ilave edilmemiştir.

Kabilesinin Şeyh Bedreddinilerinde Manevi SEYYİY lik şu şekilde açıklanmaktadır.

Sultan Şeyh Bedreddin soyca Selçuklu soyundan gelmesine rağmen SEYYİT değildir. Ama Mürşidi Ahlatlı Hüseyin'in soyunun 11 .ci İmam olan HASAN-ÜL ASKERİYE çıkması nedeni ile Şeyh Bedreddinin sağlığında ondan el alan Babalar ve ardından gelen soyları SEYYİT gibi muamele görmüştür.

Biz Türk meniz asla soy seceremizi Arap Seyyitliğine bağlamayız demekteler. Şeyh Bedreddinin ve ardından oğulları ve torunlarını yabancılar ile evlenmesi bile bizi etkilememiş biz töremize göre sadece kendi kabilemizden 7 nesil sayarak evleniriz demekteler. Akraba evliliği töremizde yoktur .

Hatta Babalar nasip verdiği canlarının kızlarını oğullarına almamaktadır. Babaların evlatları diğer tarikatlardan evlidirler. Bu uygulama Trakya'da Ali Koçlularda da uygulanmaktadır.

Amucaların Şamanist düşünce ve inançlara bağlılığı yaptığımız araştırma ile kanıtlanmıştır. Baba sayısının dört oluşuna örnek teşkil edecek bir örneği yazıyoruz.

Dört kapı düşüncesi ise, Eski Türklerde ,özellikle Şamanist uygulamalarda yoğun olarak izlenen dört öğeye verilen değeri hatırlatmaktadır.

Şamanizm de (dört cihet) kutludur. Bu cihetlerin dört rengi vardır.

1. Doğu-Gök

2. Batı- Ak

3. Kuzey-Kara

4. Güney-Kızıl dır bu cihetlere göre dört hakan bulunmaktadır.

1. Doğuda -Gökhan

2. Batıda - Akhan

3. Kuzeyde -Karahana

4. Hüney de -Kızılhan

olup ,dört cihetten de unsurları vardır. Doğusunun (Ağaç) batısının (Demir) Kuzeyinin (Su) Güneyinin (Ateştir).Dört renge Türkler Anadolu yu fetih edince kıtanın kuzeyindeki denize (Karadeniz),batıdaki denize (Akdeniz) güneydeki denize (Kızıldeniz) adını vermişlerdir. Dört kutlu kuş vardır. (Şahin),(Sungur) ,(Çakır),(Kartal)dır. Şamanizmdeki bu kutlu cihetler Selçuklularda ve Osman lılarda olsun tesirlerini göstermişlerdir.

Osmanlı devlet teşkilatı bu ananeye göre devlet kapısı olarak kurulmuştur.

1. Bab-ı hümayun -Hünkâr kapısı

1. Bab-ı âli-Paşa kapısı

2. Bab-ı seraskeri-Ağa kapısı

3. Bab-ı meşihat- Şayhüislam kapısı

gibi .Divanı hümayunda dört devlet rüknu bulunurdu(Vezirler),(Deftertar),

(Kazasker),ve (Nişancı)dır. Divanu hümayun haftada dört gün toplanırdı.(1.)

Şeyh Bedreddini erkanı Yunus Emrenin Zigri ile açılmaktadır.

Şeyh Bedredini erkanında yapılan niyazlar Babagan kolu Bektaşilerin niyazlarına çok benzemektedir. Ama erkanın tamamı incelendiğinde başlı başına ayrı bir erkan olduğu görülmektedir. Çırağı meydan açan Baba veya vekil Baba dedeler uyarmaktadır. Niyazlar yapıp gülbanklar çekildikten sonra Baba meydana oturacak (Trakya da tarikat ileri gelenlerin

toplandığı yere ve muhabbet evlerine meydan denilmektedir.) Dedelerin Şemlelerini kuşatmaktadır.

Bir Dedenin Şemle kuşanması için o meydandan dan rızalık alması gerekmektedir. Babaların ve Dedelerin Şemleleri hala Serez bezi denilen Bulgaristan'dan getirilen resimde görülen başlıklardır. Yeni olan bir baba veya dede hiç bir zaman kendine şemle dikemez. Yüz yıllardır korunan ve gerektiği zaman bu şemlelerden bir parça alınarak yeni şemleler yapılabiliyormuş. Bir Babanın en büyük delili evinde soyunca en az 500 yıldır hatta Horasandan beri saklanan çıraklardır .Bir Baba bir yere muhabbete giderse bu çırakları da götürür.

Şeyh Bedreddini yolu erkanına bağlı olanlar ile görüştüğümüzde Bedreddine Bedreddin Sultan diye hitap etmektedirler. Bedreddinilerde meydanlarda söylenen ilahi veya nefeslere zigir adı verilmektedir. Zigirler saz eşliğinde de söylenmektedir. Bedreddinilerde Dem görme yani içki vardır. Bazı Babaların yakın zamanda kaldırmak istemeleri halk tarafından hoş karşılanmamıştır. Demler ile birlikte dileyenlere şerbetler hazırlanmaktadır. Demler sadece Saki dedesi ve iki yardımcısı tarafından meydanda erkana göre dağıtılmaktadır. Babaların Saki ve yardımcılara etki etmesi olmamaktadır. Muhabbet sonunda Saki dedesi ve yardımcıları yine o muhabbette olanlarca onaylanması ile Baba onlara gülbang çekmektedir. Yine semaha ilk defa Saki dedesi ve iki yardımcısı kalkmaktadır. Bedreddinilerde Babalar semaha kalkmamaktadır. Çünkü bir Babanın semaha kalkması demek o meydanda yapılan kurban kimin ise yeniden bir kurban kesmesi demek imiş. Şu ana kadar bir defa ev sahibinin bir babayı semaha kaldırdığı bilinmektedir. Baba meydan açar yönetir denilmektedir. Bedreddini erkanında yazılan ve söylenen zigirlerin genelde kabilede babalık yapmış veya Bedreddin sonrası büyük hizmetleri olmuş kişilerin zigirleridir.

Bir Bedreddini meydanın başlangıcından bitimine kadar olan bölümlerini kısa ca tanıtma0ya çalışalım. Bedreddini erkanından bazı bölümleri yazmayacağız. Kısmet olursa yakın zamanda YAŞAYAN ŞEYH BEDREDDİN' i erkanını A dan Z ye açıklayacağız.

Muhabbete gelenlerin Baba ya niyazları ile meydan açılmış olmaktadır. gelenlerin belli bir sayıya ulaştığında Baba tarafında dua yapılıyor. Evvel gelenler ile sonra gelenler her kez ile görüşüp el sıkışıyor yani bayramlaşıyor. Bu işlemler bitişinde meydana sofraya bezleri getiriliyor. Demler meydanda mürşit sofrasında Saki dedesi ve iki yardımcısı tarafından hazırlanıyor. Dem hazırlanırken aynı zamanda dem almayanlar için şerbette hazırlanıyor. Şerbetler zaman ve mevsime göre yapılmaktadır. Demler eski usule göre toprak dem kadehi ile veriliyor. Şerbetlerde. Demler hazır olunca kapıdan içeri Kurbanı dedesi giriyor. Gider iken de HÜ AŞK OLSUN deyip meydan sofrasını ve halkı uyararak giriyor. Niyazını yapıp duasını alıp oradakilerle görüşüyor. Dedeler tamam olunca Baba oradakilerden rızalık alıp ŞEMLESİNİ

kuşanıyor .Baba şemleyi kendi bağlamaktadır.

Baba şemle yi kuşanacağı zaman her kez le görüşüp (Meydanda) rızalık alıyor. Görüşme yapıyor. Başına bağlanan Şemleye halk Gül adı veriyor. Baba şemle kuşanınca orada bulunanlardan ilk önce meydan sofrasındaki dedeler GÜLÜN MÜBAREK OLSUN diyorlar. Daha sonra tüm meydandakiler bu temenni yapıyorlar. Gül ardından baba dua yapıyor aynı duayı tüm dedeler de icra ediyor. Meydan sofrasına sadece dedeler ve Babalar oturuyor. Sonra her dede ye şemleyi Baba kuşatıyor. duasını okuyor. Dedelerin şemleleri Baba da saklanmaktadır. Eğer bir dedenin daha evvel bir hatası var ise bu an Baba ya ikaz edilerek Gül kuşanması engelleniyor. Bu bir nevi rızalık alarak görevi devam ettiriyor. Bu dedelerin her kurbanda sınanması şeklindedir. rızalık alan her dede şemle kuşatılınca ilk önce mürşit Gülün mübarek olsun diyor sonra diğerleri bunu tekrarlıyor. Baba her dedeyi Şemle kuşattıktan sonra onu alnından öpüyor.

Gülü kuşanan gülün mübarek olsun diyenlere ALLAH RAZI OLSUN diyor. Meydanda en az 3 dedenin şemle kuşanması yapılması gerekmekte imiş.

Şemle kuşanması ardından ilk dem Saki dedesinden İmama Cafer postunda oturan dedeye ve ondan sonra babaya veriliyor. Daha sonra diğer dedelere veriliyor. Meydan sofrasına dedeler haricinde oturanlar bu yola hizmet etmiş en az dedeler kadar hizmet etmiş kişiler olabiliyor. Şemle kuşanan dedeler haricinde meydana oturan veya oturmasına müsaade edilen kişiler mutlaka başlarına bir şey örtmek zorundadır. Biz de Kısmet Babanın ve oradakilerin rızası ile meydan sofrasına oturduğumuzda başımıza harekemizi giymiştik. Bizi kabul eden ve bize meydanlarını ve gönüllerini açan bu tarikat ehliilerine şükran borçluyuz. Dem verilmesi daha sonra tüm oradakilere yapılarak tamamlanıyor. Demler Babagan kolu Bektaşileri gibi üç defada içilmektedir. Fakat içilirken babagan kolu Bektaşilerinde olduğu gibi Hü dost üçler aşkına denilmemektedir. Bundan sonra meydandan Kurbanı dedesi müsaade isteyip ayrılıyor. Baba ona giderken dua yapıyor .Kurbanı giderken tüm oradakiler ile görüşme yapmıyor .Bu bir bakıma oradakilerin rızasını almaktır .Kurbanı dedesi ayrılmadan dem görüyor.

Dem içine AŞK OLSUN deniliyor. Meydanda ve dışarıda bulunanların tamamının dem görmesinden sonra baba çırakları uyarıyor. Çırakların uyarılması sonrası kurban kesenler dara kalkıp için her kez den rızalık alıyor. Meydana eksikliği için bir miktar sembolik para bırakıyor. Bundan sora mürşit ve ardından dedeler tarafından dualar yapılıyor. Bu arada baba kurbanı kesen kişilere 3 gün yol hakkı için bir gün de Hak için oruç tutma veriyor. Babalar kendileri bu orucu veriyor ama orucu sadece kurban sahipleri tutuyor. Bu her kurban adağında ve hizmet tazelemede yapılıyor. Dualardan sonra dem içine dem şerbet içene şerbetler saki ve iki yardımcısı tarafından dağıtılıyor. Bedreddini erkanında dem görmeye AŞK ETME de

denilmektedir. Dem olayı her yerde duyduğumuz kırklar olayına bağlanıyor. Darda duran kurban sahibine de ayrıca dua yapılmaktadır. Kurban hangi niyetle yapılmış ise dua o kişiye yapılıyor. En sonunda dualar Bedreddine bağlanıyor.

Dr. Mehmet Şilli ile katıldığımız bir kurban Hacı Bektaşî Veli ye adanmış idi. O gece erkan harici tüm dualar Hacı Bektaşî Veliye yapıldı. Yanlış anlaşılmasın diye açıklamak zorunluluğunu hissettik.

Dem e DOLU adı da veriliyor. Dolu genellikle EVLİYALAR DOLUSU olarak bilinip söylenmektedir. Dolu alan her kez dua sonrası orada bulunan her kez ile görüşmektedir. Bu icra şekli bir bakıma orada her kez ile bir gönülden olduğunu anlatmaktadır. Bayramlaşma adı da verilen bu görüşmede bayramlaşırken EVLİYALAR BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN diyorlar. Bundan sonra sesi güzel olan ve Kuranı kerimi ezbere veya kitaptan okumaya bilen bir kişi tarafından her hangi bir ayet okunmaktadır. Bu okuyan kişi herhangi bir kişi olabiliyor. Bizim katıldığımız iki kurbanda da bir bacı okumuştur. Bu okuma esnasında Kuran okuyana verilmek üzere her kez gönülden ne koparsa niyaz veriyor. Bu niyaz meydandaki bir kişi tarafından toplanarak Kur'anı okuyana veriliyor. Burada verilen niyazlar(Paralar)Meydanda buluna postun altına sokuluyor. Her kez in ne verdiği görülüyor. Bu sebeple her hangi bir kişinin verdiği görülmeyle bir fitne veya kem düşünce önlenmektedir.

Ali Koçluların erkanlarında Kur'an okumaları ile evliyaları saydıkları duaların benzerliği ilginçtir. Kuran sonun da 3 İhlas suresi ile bir Fatıha suresi okunuyor. Daha sonra mürşit ve dedeler dualar yapıyorlar. Ve meydan YUNUS un zigri meydan açılıyor. Daha sonra meydana Cebrailer geliyor. (Cebrailehl-i Beyt tarikatlarında Horoz'a verilen addır.) Horozlar burada dedeler tarafından parçalara ayrılıyor. Meydana ardından çörek ile karabiber karıştırılmış tuz gelmektedir. ve parçalara ayrılma işlemi sonunda dualar erkana göre yapılıyor. Yine Bayramlaşmalar yapılıyor. Bu arada şunu belirtelim Berderddin' iler hala sofraları bir bez veya bir örtü üzerine döküyorlar. Sofra örtüsü üzerine her hani bir sofraya veya sini tepsi konulmamaktadır. Ayrıca hala çatal sofrada yerini almamıştır. Cebrailerin parçalara ayrılması ardından üzerlerine getirilen karabiberli tuzdan serpererek Mürşit ve dedeler tarafından tekbirle niyaz yapılmaktadır. Daha sonra çörekler kesilmektedir. Meydandan cebrailer sonra mutfağa götürülerek oradakilerin sofralarına eşit şekilde pay edilmektedir. Tüm her kez e sofralar hazırlanıp döküyorlar. Çörek kesilirken acaba Bektaşî karındaşlarındaki gibi içine para konulup konulmadığını sorunca konulduğu söylendi .Burada niyet ile arama 12 imamlara yapılmaktadır. Çörekler ile ekmeklerde pay edilerek her sofraya dağıtılıyor. Bu sofralar YUNUSUN SOFRA SI denilmektedir. Bilmeyenlere ve bilenlere Yunusun sofraya hikayesi mürşit tarafından anlatılıyor. Bundan dan sonra ilk dem Babaya saki dedesince veriliyor. Daha sonra diğer dedelere ve canlara saki dedesi ve yardımcıları tarafından veriliyor. Sofraların günümüz şartlarına göre Bektaşîlerde uygulamalar olduğunu söyledik. Sizde de bu yönde bir niyet yok mu deyince Babadan canlara kadar her can biz onların yolu erkanlarını onların duyduğu haz ve şekil ile

uygulamak istiyoruz dediler. Sofralara her gelen her sofraya eşit ve adil bir şekilde dağıtılıyor. Bunda da kırklar bir üzüm tanesi ilke mest olmuş bizde burada bulunan her lokmayı onlar gibi paylaşıyoruz diyorlar. Sofralar döşenince dua yapıp öyle yenilmeye başlanıyor. Sofralarda yemek yerken kısık sesle konuşmalar yapılmakta ise de yemek esnasındaki her kişinin konuşmasını önlemek amacıyla konuşmaların gürültü yapmaması için Dedeler ikazlar yapıyor. Sofralarda yemek yenilirken Saki dedesinin rızası ile dem alınmaktadır.

Dedelerin en kıdemlisi olanı Rehber dede de denilen Koltuk dedesidir. Sonra kıdem olarak kurbançı dedesi gelmektedir. Meydan sofrasında Bektaşilerde olduğu ilk lokmayı baba alır diğer tüm bulunanları lokmaya davet eder. Bu arada kurbançı kapıda görünür. Getirdiği kurbanı kurban sofralara pay edilir. Bundan sonra Seydi paşa zigri söylenmektedir. Dualar baba tarafından başlatılıyor ve dedelerin duası ardından baba duayı yapıyor.

Bu arada zigir okunurken bir bacı bir er ellerini kavuşturarak açıp kapıyor. Bu kara oğlunun zigrin de yapılıyor. Bu na sema da diyorlar. Buna dileyenler de dahil olabiliyormuş. Genelde burada kalkanlar kurban sahibi ve en yakını olabiliyor muş.ine de katılacaklara kısıtlama yoktur . Bu sema şekli ayakta sabit durarak bir nevi kollar bir kurala uygun şekilde gül şeklini tamamlıyor gözüküyor. Şekil olarak gül açılıp yapılışını andırıyor. Zigir sonunda her kez bayramlaşmak tadır. Bura da zigir sonunda sadece duayı baba yapıyor. Ardından 7 ci abdallar duası yapılıyor.

Ardından bayramlaşmalar yapılıyor. Ardında kazan kalkımı duası yapılmaktadır. Bu arada sofralar gelecek her şey sırası ile kazan kalkımı duasına kadar getiriliyor. Arada saki dedesinin rızası ve denetimde demler ara ara verilmektedir. Demlerden ve dem alanları uyarmak ve ayarlamak tamamen saki dedesinin yönetimindedir. Saki dedesi bu işlemi yaparken kimsenin etkisinde kalmaz ve burada baba bile karışmamaktadır. Demler sakinin erkana göre 3.5.7.9 12 adına yapılmaktadır. Sofra duası ardından süpürge duası yapılıyor. Ve meydan süpürülüp sofralar canlar önünden alınmaktadır. Saki ve yardımcıları meydan sofrasındakilerin ellerini yıkatıp havlu ile kuruluyorlar. Bundan sonra 12 mum yakılıp Büyük gülbanga kalkılıyor. Burada 12 mum 12 imamları temsil etmektedir. Dua 12 imamlara yapılmaktadır. Bu gülbanga kendine güveni olmıyanın kalkma ma sını istiyorlar. Bu gülbang esnasında normal bir kişinin hatası kusuru varsa çıkacağı inancından dolayı bu esnada fenalaşanlar eksikliği olduğuna inanılıyor. Dua sonunda her kez bayramlaşıyor. Gülbanga katılanlar sonunda niyaza yürüyor.Gülbang sonrası sıra üçler semahına gelmiştir.

Üçler semahına saki dedesi ilke yardımcısı başlıyor sonradan ikinci yardımcısı da kalkıyor. Semah dönerken aşk ile ŞAH ŞAH denildiği görülüyor. Üçler semahını Saki ve birinci yardımcısı ile dönerken ikinci yardımcı Eydin oğlu şah beytin de katılıyor. Sema sonunda sema dönenler meydana niyaz ediyor. Her kez ile bayramlaşıyor. Baba dua öncesi rızalık istiyor. Ve sonra dua

Yaşayan Bedreddinlik

Refik Engin tarafından yazıldı.

yapıyor. Buna kayıp erenler duası deniliyor. Dua yı dedeler de yapıyor. Tüm sema dönenlere dua yapılıyor.

Daha sonra BABA CÜMLENİN RIZASI İLE GÜLLERİ İNDİRİYORUZ diyor. Baba dedelerin güllerini söküyor. Güller(Şemleleri)i babaya teslim ediyor. Bu arada kelimeler söyleniyor . Kelimeler saz ile söylenmektedir. Hak Muhammed yoluna gel semahı söylenince 3 can semaha kalkıyor. Bu arada muhabbette başka tarikatlardan kişiler var ise onların semahlarına da yer veriliyor. Bu Trakya da tüm ehli beyt mensuplarınca uygulanan gelenektir.

Daha sonra Koyun Baba semahı dönülüyor. Arada nefesler söylenmektedir. Koyun baba semahına katılanlarda sınırlama yok Bacılı erli dönülüyor. Genelde semahın ortaların erler bacılara bırakıyor. Alim hoş geldin nakaratında semah dönenler durup ritme göre el çırpıyorlar. Koyun baba semahı sonrası dua öncesi saflar oluşturuluyor Erler önde bacılar ardında olmak koşuluyla dua yapılıyor. Baba tarafından .Bedreddini erkanı kurbancı dedesinin duası ile bitiyor.

Şeyh Bedreddini tarikatına mensup tüm Baba dede ve bacı analar, muhip canlar ile görüştüğümüzde bir tek SİYASET 'e hiç değinmedik. Çünkü bir Ehli Beyt mensubunun inancına ters düşeceğine inandığımız için bu konuya hiç değinmediğimiz gibi onlardanda böyle bir istek görmedik. Bedreddinin fikirlerinin kişilerce çıkarlarına uyarlanarak kullanmalarına karşıyız. Bu zigir Hüseyin Talih Dedenin defterinden yazılmıştır. Ruhu Şad olsun.

Ruma asmi edince irşat eyledi

Gezdiği yerleri rüşan eyledi

kimi kabul kimi inkar eyledi

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin

Çekti gülbengini Şeyh Bedreddin

Yaşayan Bedreddinlik

Refik Engin tarafından yazıldı.

Kabul eden aldı elin eteğin

Kesti kurbanlarını serdi ekmeğe

Yüz sürdü Pirine aldı himmeti

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin

Çekti gülbengini Şeyhi Bedreddin

Cebrail kurbanı geldi meydana

Saki dolusunu sundu her yana

gönül birliğini sardı her yana

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin

Duası kabuldür Şeyhi Bedreddin

Kurban geldi sofraya kondu meydana

Yaşayan Bedreddinlik

Refik Engin tarafından yazıldı.

Sofralar döşendi cümle her yana

Doylandı talipler hep kana kana

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin

Duası kabuldür Şeyhi Bedreddin

Üçler semahına kalktı üç can

Anlar yürüdü meydana tamam

Erkan tekmiil oldu verdiler hitap

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin

Duası kabuldür Şeyhi Bedreddin

Başta oturan Mürşidimiz Ali'dir

Devran ile erkanı yürü dür

PİR SULTAN'ım HAYDER kemter kuluna

Kıldı duasını Şeyhi Bedreddin.

Duası kabuldur Şeyhi Bedreddin

Bu nefes SEREZ'li PİR SULTAN' a aittir.

(1) Belkıs Temren.Bektaşiliğin eğitsel ve kültürel boyutu.Bektaşi Kültür derneği yayını.syf.68.

Bu yazımız Cem dergisinin 80 .ci sayılarında 1998 yılında yayımlanmıştı. Yazımıza bazı ufak ilaveler yapılmıştır.

HACI BEKTAŞ'TAKİ KUTSAL ZİYARET YERLERİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ.

Her geçen gün artan ziyaretçi akını ile bir çok sorununda beraberinde getirmektedir.Ziyaret edenlerin bazı yanlışlarının gelecekte bir çok telafisi müm kün olmıyan zararların gün geçirmeden önlenmesi gerekmektedir. Beraberimiz deki gurup ile ziyaret ederken daha evvel buralara gelenlerin bir çok değerli kutsal yerlerin yok oldu ğunu veya tahribata uğramış olduğunu söylediler.Kara ikliminin hüküm sürdüğü HACI BEKTAŞ ilçesinde gece gündüz farkının yarat tığı ısı değişmesine birde bilinçsizce yakılan mumlar ısıyı arttırmakta çıkan du manlar ile kirlenmektedir.Çile hanede yakılan mumlar orayı ziyaretedecekleri ısı ve duman ile canından bezdirmekte içeriye girip delikli taştan geçmek isteyen ler duman isinden dolayı üzerlerinin kirleneceği için girememektedirler. Çilehanenin yakınındaki kutsal sayılan ardıç ağacı bu yıl kurumuş.Çünkü buraya inanç için gelenler malesef zarar için elinden geleni yapmak tadırlar.Adak için bağlana bezler, dilek için kabuğunun içi yarılaraikiçine sokulan demir paralar acaba hangi inanca hizmet etmiştir. Daha ardıç ağacı kurumadan evvel ziyarete gelen Hıdır Çokçeken Baba burada yaşadığı olayı şöyle anlatmıştı.Bir tarikat lideri müritlerine iyi görünebilmek için kendi kendine bir takım hareketler ile ağacı elindeki sivri uçlu çakısı ile delip ardındaki uzun kuyruktakilerden aldığı madeni paraları ağızında ıslatarak ağacın içine sokmaya çalışıyormuş. Bu olaya dayanamıyan elindeki çakıyı alıp başlamış o kişinin elini hafiften çizmiye.Canı yanan bu lider "sen ne yapıyorsun delimisin sen diye bağırma".Bu sefer Hıdır Baba Ben değil deli olan sizin gibiler diyerek bu uygulamayı durdurmak istemiş.Ne yazık ki şimdi o ağaç kururumuş buna sebep olanlar kendilerini nasıl savunacaklardır.Bu tür

uygulamalar ile yobazlardan bir farkımız olacağına inana nan varsa açıkça söylesin.Yukarıda anlatmaya çalıştığımız mum yakılma olayları beş taşlarda yapılmaktadır.Zaman içinde ısı farkları dolayı sıyyla bu taşların diren me güçleri bir gün kalmıyacak ve parçalanacaktır.O zaman bir akıllı kalabalık içinden bu taşlardan hatıra almıya kalkarsa kısa zaman içinde BEŞ TAŞLAR YOK TAŞLAR olacaktır.Beş taşların üst yanında kadı kayası diye bilinen kaya halk tarafından taş atılmak suretiyle bir tür ziyaret yapıldığını sananlar her taşın oradaki tarihi yok ettiğini hiç akıllarına getirmiyorlarmı.Bunu Adil Ali Atalay'a söylediğimde ilk gelişimde bende taş atmıştım ama sonradan sizin gibi ben de zararını düşündüm dedi.Tüm Ehl-i Beyt e inanalar tarafından dünya var oldu sürece yaşayacağına inanılan dut ağacı üzerine bağlanan bezlerden dolayı yer yer kurumuştur.Eğer önüne bu uygulamayı engelliyecek bir şey yapılmazsa ardıç ağacının akibeti çok değil bir kaç yıl sonra onun da başına gelecektir .Bir ara Hazreti Pirin bahçesinden güllerden yaprak aşısı yapmak için oradaki yetki lilerden izin alarak bir kaç aşılık aldım.Bunu yaparken halkın bunu görüp aynen uygulıyacaklar diye korktum.Çünkü nerede bir dal budak görmüşlerse biraz bez bağlamışlar.Bu ve benzeri zarar verecek uygulamaların görevlilerce engellen mesinden başka çıkar yol yoktur.Bez bağlamak ile gönül birleme artık bu devir de ayırt edilmelidir İnançlara saygımız büyük amam gelecek nesillere bu kutsal yerlerin sadece resimleri kalacaktır.Kutsal yerlerimize ve değerlerimize sahip çıkalım çünkü başka bir yerde başka bir HACI BEKTAŞ'IMIZ yok.

Bu yazımız Nefes dergisininin 28 .ci sayılarında 1996 yılında yayımlanmıştı.